

гладка повърхност и постоянно се хлъзга. Такава гладка повърхност представя земята за човѣка, затова той непрекъснато пада и става. Такива падания и ставания има и въ любовта. Днесъ обичате нѣкого и мислите, че любовта ви никога нѣма да се измѣни. Не се минаватъ много години, и любовта ви се измѣня. Днесъ имате добро мнение за нѣкого, но утре мнението ви се измѣня. Това не става по желанието на човѣка, но по причина на неговото разбиране. При това той не вижда добре нѣщата, нито отблизо, нито отдалечъ, нѣма истинска представа за тѣхъ.

Сега, като слушате да се говори по този начинъ, казвате, че всичко разбирате. Разбирането се основава на опити. Човѣкъ трѣбва да преживѣе, да опита нѣщата и тогава да говори за разбиране. Който не ходи на училище, и той учи, и той придобива знания, но неговитѣ знания се различаватъ отъ тия, които ученикътъ придобива въ училището. Ученикъ, който изучава музика въ консерваторията, се различава въ свиренето си отъ този, който учи извънъ консерваторията. Въ съзнанието на ученитѣ хора, на професоритѣ има единство, когато въ съзнанието на обикновенитѣ хора това единство липсва. Обикновениятъ музикантъ знае нѣколко парчета и постоянно ги повтаря. Нѣма нищо по-лошо въ свѣта отъ повторението на нѣщата. Повторението уморява човѣка. Природата никога не повтаря себе си. Богъ говори на